

IN MEMORIAM

Tine Logar (1916–2002)

Rodil se je 11. februarja 1916 v kmečki družini v Horjulu. Študij slavistike je končal v Ljubljani pri znanih jezikoslovcih Franu Ramovšu in Rajku Nahtigalu. Doktorsko disertacijo je napisal leta 1941 o horjulskem govoru. Med drugo svetovno vojno se je aktivno vključil v partizansko gibanje, zaradi česar so ga internirali v Italijo. Leta 1947 ga je v okviru Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Fran Ramovš vključil v delo za Slovenski lingvistični atlas. Po izgnanstvu na Goli otok in prisilnem delu v bosenskih rudnikih je bil do leta 1958 redni sodelavec Inštituta za slovenski jezik na SAZU in po Ramovševi smrti je od leta 1952 samostojno opravljal raziskave za Slovenski lingvistični atlas. Leta 1958 je postal docent za dialektologijo in zgodovinsko slovnico na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je predaval vse do upokojitve leta 1986. Leta 1981 je bil izvoljen za rednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 1984 je dobil priznanje z naslovom zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani. Po upokojitvi se je kot najboljši poznavalec dialektologije vključil v organizacijsko delo OLA (Slovanski lingvistični atlas). Tine Logar je bil sourednik ter glavni in odgovorni urednik Slavistične revije, sourednik Ramovševega Zbranega dela I., Fonoloških opisov in I. fonetskega zvezka Slovenskega lingvističnega atlasa. O slovenski dialektologiji je predaval na številnih evropskih univerzah in se je udeleževal mednarodnih slavističnih kongresov.

Slovenski jezik šteje okrog 50 samostojnih narečnih enot. Tine Logar jih je temeljito raziskoval, opisoval in razlagal predvsem na glasoslovni oblikoslovni in prozodični ravni. Prepotoval je ves slovenski prostor doma in v zamejstvu. Bil je večkrat tudi v Porabju na Madžarskem in izdelal fonološki zapis Gornjega Senika (Felsőszölnök). Svoje znanstvene dosežke je objavljaval v domačih in tujih strokovnih revijah. V slovensko dialektologijo je uvedel strukturalno metodo. Njegove študije, več kot dvesto jih je, so zajele skoraj celoten korpus slovenskih narečij, v diahroni in sinhroni globini. Znanstvene dosežke svoje dolge strokovne življenjske poti je objavil v publikacijah in monografijah: *Slovenska narečja* (1975), *Fonološki opis govorov, zajetih v OLA* (1981), *Karta slovenskih narečij* (1983), *Slovenska narečja* (1993), *Dialektološke in jezikovnozgodovinske razprave* (1996).

Raziskoval je tudi pisane vire. Sodeloval je pri fonetičnem prepisu Brižinskih spomenikov in prevodu le-teh v sodobno slovenščino. Po fonetičnem prepisu je prebral besedilo s tonemskim naglasom za zvočni zapis na kaseti. Za to zahtevno delo je temeljito študiral jezikovne zakonitosti, kvaliteten, kvantiteten, prozodijski in tonemski razvoj slovenskega jezikovnega sistema.

Tine Logar je bil tudi uspešen pedagog. V času svojega pedagoškega dela je bil mentor pri več sto diplomskih in seminarskih nalogah ter s svojo potrpežljivostjo, ljubeznijo do narečne govorice navdušil številne sloveniste za dialektološko raziskovanje doma in v zamejstvu.

Smrt Tineta Logarja je huda izguba za slovensko jezikoslovje, predvsem pa za slovensko dialektologijo. S svojim skoraj polstoletnim strokovnim delovanjem ima velike zasluge pri tem, da je dialektologija, ki je bila v preteklosti v slovenskem jezikoslovju dokaj zapostavljena, dobila dostojno mesto v tej pomembni veji slovenske znanosti.

Desetletja je bil dejaven v znanstvenem in pedagoškem delu. Njegovo požrtvovalno delo je ohranjeno v številnih publikacijah in bo dosegljivo tudi kasnejšim rodovom. Tisti, ki smo ga poznali, ga bomo trajno ohranili v svojem spominu.

Maria Bajzek-Lukač